

„Теченіе Зае, која се у Вардаръ излива, врло є чудновато; она изтиче близу брега Ялешта, само неколико сати отъ Дрине, но тече, као што є горе споменуто, сасвимъ противно овой, т. е. южно. Прва долина, у кою утиче есте Кричово, у којој се у рѣку Церну улива и име свое губи; *ербо унаоколо живећи Бугари* славенско наименованіе другомъ предпоставляю. Послѣ долине Кричова опетъ се брегови сужаваю, и Церна ступа у другу долину, у којој Монастырь лежи. При овой вароши обрће се рѣка восточно, да се наскоро у сѣверно-восточномъ теченію са Вардаромъ союзи, и са овимъ заедно у южновосточномъ теченію у заливу Салоникскомъ исчезне. Ова рѣка дакле двапутъ свое теченіе совершенно меня. Простіе є теченіе Вардара, која рѣка у Шари планини изтиче, восточно одъ Ускупа до Неготина, гди у союзу са Черномъ, Раѣцомъ, Браонистомъ, Брегалницомъ, Егридере, Сарпѣякомъ и пр. брегове просеца, и заливу Салоникскомъ хити, означава найзнаменатию долину горнѣ Македоніе. Овой предѣлъ сотимъ веће вниманіе заслужує, што брегови, кое Вардаръ просеца, и народе деле; *са сѣверне су стране сырчи сами Бугари*, а са южно-восточне понайвише грцы, хотя су по варошима, као *н. и. у Салоники, здраво Бугарима помешени*. И клима є овде знаменито различна. Гореспоменута рѣка Егредере улива се подъ именомъ «Крива рѣка» при *Вранѣи* у Вардаръ“.

Бр. 39, стр. 155, отъ 18 май 1844.

„Горня Мезія се на две стране спушта, сѣверну и западну. Ово спуштанѣ найболѣ се показує у растећемъ узвышаваню равнина, кое, су кадгодъ езера быти морала. *Нишъ* є само 414 стопа высокѣ, южно одъ овогъ є *Лесковацъ* 565 стопа высокѣ, мало далѣ восточно *Пиротъ* 800, *Триъ*, готово у среди землѣ, 1542, *Софѣя* 1609, *Самоковъ* 1800, *Ихтиманъ* 2060. По-лѣмъ Косовомъ, кое є 10—12 сатій дугачко, а 2—3 сата широко, тече рѣка Ситница. Одавде до *Лесковца* на *Бугарској Морави* леже два или тры брега єдне высине, кои су долинама и великимъ браздама изпре-сецани“.

Бр. 40, стр. 160 отъ 21 май 1844.